

PROJECTE EXECUTIU
CASA MUSEU LLUÍS DOMÈNECH I MONTANER
AJUNTAMENT DE CANET DE MAR

REVISIÓ DE CONTINGUTS

Setembre 2009

CARLES SÀIZ I XIQUÉS
historiador

Oficina de Turisme	4
Casa Domènech Planta 1 àmbit 1: Un cop d'ull a la història de Canet.....	15
Casa Domènech Planta 2 àmbit 2: El Canet de la vida moderna.....	21
Casa Domènech Planta 2 àmbit 3: Diàleg quotidià	23
Casa Domènech Planta 2 àmbit 4: Una mirada del segle XX.....	23
Masia Rocosa Planta 1 àmbit 1: El modernisme fet arquitectura	25
Masia Rocosa Planta 1 àmbit 2: L'arquitectura de Domènech i Montaner	27
Masia Rocosa Planta 2 àmbit 3: Urbanisme, canvi i evolució.....	33
Masia Rocosa Planta 2 àmbit 4: Les joies de Canet.....	35
Masia Rocosa Planta 2 àmbit 5: Humanisme i Renaixença.....	38
Masia Rocosa Planta 2 àmbit 6: Seguint els passos del mestre.....	40
Masia Rocosa Planta 3 àmbit 7: El redescobrimet del romànic.....	41
Conclusions finals	42

OFICINA TURISME

La proposta d'aquest primer espai és un quiosc interactiu amb pantalla tàctil que pretén donar a conèixer al visitant l'oferta turística de Canet de Mar. A títol introductori, també es contempla instal·lar un plafó que situa la gent a la Casa museu Domènech i Montaner.

Pantalla 12 PDF: Seria important treballar millor el text i dotar-lo de més contingut. D'altra banda, cal rectificar que la construcció es va reformar entre l'any 1918 i 1920 i no és pas una casa de 1910 com diu l'escrit proposat.

Pel que fa als continguts del web proposats, a banda d'actualitzar les dades d'interès, cal revisar la redacció atès que en moltes ocasions semblen únicament idees posades sobre paper sense relació entre elles.

Pantalla 20 PDF: El text és massa senzill i poc apropiat per començar

Pantalla 21 PDF: No podem dir que els ibers van establir-se aquí *“amb un poblament dispers a base de granges”*. Cal dir que l'explotació principal dels ibers era l'agricultura. D'altra banda tampoc podem dir que *“malauradament no n'hi ha cap que hagi estat convenientment investigat”* perquè el text perd credibilitat. Cal citar on s'han trobat aquestes restes ibèriques i cal apuntar les seves cronologies per tal que els usuaris puguin situar-se en el temps.

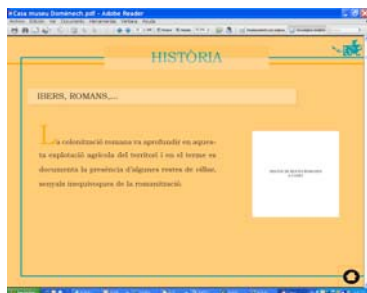
En aquestes primeres pantalles, un possible text introductori seria:

L'empremta humana a Canet de Mar és molt antiga. S'han localitzat vestigis ceràmics de l'edat del ferro a la zona de can Niella i els ibers van triar ben aviat també aquesta zona per assentar-se. Ho van fer en indrets elevats i amb vistes al mar -per pal·liar el perill d'atacs-agrupats en petits nuclis d'explotació agrària.

I si es vol ampliar la informació, es pot posar fer un mapa on es marqui:

A can Niella s'ha localitzat ceràmica ibèrica comuna, vores de kalathos pintat, ceràmica campaniana A i d'altres tipologies. També s'han trobat vestigis ceràmics a l'horta de can Fassina, situada entre Canet i Arenys; elements de tradició neolítica i ibèrica i un conjunt de sitges amb una cronologia compresa entre el segle IV i I aC.

Al pla d'en Sala s'ha trobat ceràmica ibèrica feta a mà i a l'horta de cal Bisbe es van localitzar restes abundants de ceràmiques a torn i diferents sitges del segle III-I aC on s'hi han localitzat fragments d'àmfora ibèrica de boca plana, pondus, -que servien per tenir tibants els fils dels telers- i àmfores tarraconenses i bètiques.

Pantalla 22 PDF: Text massa senzill i poc precís. És més apropiat parlar de “Romanització” que no pas de “Colonització Romana”. Quan parlem de les *villae*, cal esmentar quines hi havia i citar la cronologia.

Pantalla 23 PDF: El text que es planteja no es correspon a aquesta època sinó que s'hauria de contextualitzar a la pantalla de l'edat mitjana. Una proposta de text per completar les pantalles dels romans seria:

L'arribada dels romans l'any 218 aC a Empúries, mica en mica va marcar l'etapa final del món ibèric amb una ocupació territorial de llarga durada, fins a la desaparició d'aquesta cultura entorn l'any 50 aC.

La romanització de les terres més properes al mar va portar a la construcció de les villae; unes unitats econòmiques d'explotació agrària, com les localitzades a Torre Martina, entre Canet i Sant Pol, a Vall de Maria, entre Canet i Arenys, la vil·la propera a l'Aubó -on avui hi ha el castell de Santa Florentina- i la més atançada al nucli antic, la vila de can Bigues, una gran construcció enclavada dalt del turó on avui s'aixeca l'actual església parroquial.

Totes aquestes viles van entrar en crisi a partir del segle II i a tot el litoral es tendí a la concentració de propietats territorials i, fins i tot, la vida urbana de ciutats com Iluro i Baetulo van entrar en decadència.

Pantalla 24 PDF: Substituir *“Cap a terres interiors”* abans de *“de les ràtzies”*. Cal parlar de pobles germànics enlloc de “bàrbars”. També s’ha de donar més forma al text. No podem parlar de Canet com un barri marítim del terme municipal de Sant Iscle. En primer lloc perquè en aquell moment encara no ho era i en segon lloc perquè els termes es defineixen als anys 30 del segle XX. D'altra banda, no cal fer esment de les torres de guaita fins a la pantalla 25.

És millor donar la idea de que: *“Amb la caiguda de l'imperi romà la vall queda despoblada i no és fins als segle XI que tornem a trobar presència humana, amb construccions aïllades i a voltes també fortificades, dedicades a l'agricultura, com per exemple, la Casa Forta o Domus de Canet”*.

Pantalla 25 PDF: Es fa esment que Canet compra el dret d'ésser municipi autònom de Sant Iscle quan no és així. En tot cas cal dir que *“L'any 1599 Canet obté del noble Gastó de Moncada, Marquès d'Aitona, el dret de constituir el consell municipal de Canet”*.

D'altra banda però, primer cal dir que el poble comença a créixer, però no pas urbanament, sinó en nombre de masies aïllades per la vall. Al segle XV Canet té ja 40 focs. No parlaria d'“augment demogràfic” en aquest punt, sinó que ho faria al

segle XVIII, que és quan a Canet es dona el veritable creixement demogràfic. Ara, al segle XV-XVI cal dir que aquesta proliferació de noves masies s'accentua amb la Sentència arbitral de Guadalupe de 1486, que tenia com a objectiu donar solució als conflictes entre els pagesos de remença i els senyors. Amb la Sentència, Ferran II d'Aragó donava per extingits els mals usos, els abusos consuetudinaris i d'altres que perjudicaven els pagesos. Per tant, es va alliberar els pagesos de la seva adscripció a la terra i se'ls va permetre disposar dels béns mobles i que es mantinguessin a les seves terres com a emfiteutes. Els pagesos van continuar subjectes als censos, els lluïsmes, els delmes, les primícies i les particions sobre el fruit de les collites, però podien redimir els mals usos dels senyors mitjançant compensacions econòmiques. Arran d'això, la Sentència va possibilitar un augment de les explotacions agrícoles i també va deixar les mans lliures als pagesos per dedicar-se a d'altres activitats, com ara la pesca o el comerç. De fet, es podria utilitzar un document de l'Arxiu Diocesa de Girona, el "Benefici Rectoria de Canet" per identificar tots els propietaris de les masies de finals de segle XV per saber el nombre d'habitatges que hi havia.

En aquest punt també parlaria de les torres de guaita. Fins ara, si no hi ha una mínima presència humana era absurd dir que hi havia torres de defensa.

D'altra banda, en aquest apartat no s'esmenta en cap moment la construcció del temple de Sant Pere i Sant Pau, de 1462, la primer església que té funcions parroquials. És important esmentar-ho. Existeix un document a l'Arxiu de Girona, signat pel vicari general Bartomeu Travesseti, amb data 30 de setembre de 1461 que diu *«predita vostra església parroquial està edificada a l'alta muntaña que dista una llegua i mes de la mateixa vall i ribera de Canet, i que no té accés sinó per mig de boscos i per camins aspres i estrets (...). vam venir personalment a la vostra parròquia i vam examinar amb els nostres propis ulls l'assumpte debatut. I, rebudes declaracions verídiques de les coses contingudes a la dita súplica i de les objeccions contràries, de fet hem comprovat que fins ara s'han produït molts escàndols i perills de les ànimes i danys de la cosa pública a causa de la distància de la dita església i de l'infractuositat del lloc, a la qual s'afegeixen els impediments*

dels torrents i de les aigües pluvials». Per tant, el bisbe concedia llicència per construir a despeses dels mateixos habitants «*una nova capella o església sota el títol i en honor dels Sants Pere i Pau, amb un, dos o tres altars i de proveir-la i rodejar-la de fortalesa i cementiri, sense, però, cap perjudici a la vostra església parroquial»* que seguia essent Sant Iscle de Vallalta.

Pantalla 26 PDF: Quan es diu que els joves de Canet viuen del comerç marítim, també cal dir que tothom viu del comerç marítim, no només els joves. D'altra banda, crec que no s'entén quan es diu que *“després de fer les Amèriques molt d'ells tornaven amb les seves fortunes”*.

No s'entén i cal aclarir els temes. Un comerciant no és el mateix que un indià. La figura del comerciant marítim és un patró que ha fet la carrera d'índies, anant amunt i avall fent tants viatges a ultramar com ha pogut, important els famosos i preuats “ultramarinos” i exportant també gran quantitat d'indianes, aiguardent, blondes i puntes de coixí.

El comerciant a Canet té una durada des del segle XVII a inicis del XIX mentre que al segle XIX és rellevada numèricament per la figura de l'indià, que es trasllada a alguna de les colònies espanyoles d'ultramar des d'on fa grossa fortuna i, anys després torna. En el text es barreja les dues figures.

D'altra banda, en aquest punt no es diu res de les potents drassanes canetenques, unes de les millors de Catalunya, els vaixells de les quals van ser clau per tal que molts canetencs endeguessin l'aventura colonial.

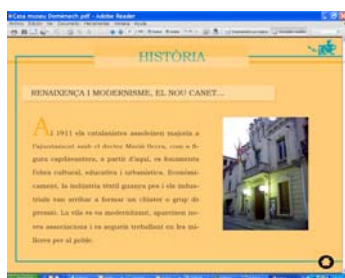
Error històric a part, crec que la pantalla fa un salt cronològic massa accentuat. Es passa del segle XV al XVIII. Abans d'això cal explicar la formació urbana del Canet del segle XVI. Primer, el de la zona del Pinar i després del Castellet amb la seva fortificació i posteriorment amb la formació dels primers carrers de l'actual casc antic, com ara el Romaní, Cedró i Oliver –llavors carrer de les Olives-.

Tampoc es diu res de la construcció de l'església parroquial de Sant Pere, Sant Pau i Sant Benet, de 1579 i de la formació posterior dels carrers del casc antic al segle XVII i XVIII, amb els imponents edificis de l'època del barroc, algun dels quals encara podem veure força íntegres.

Pantalla 27 PDF: S'ha de redactar el text d'una altra manera, per tal que s'entengui millor. No és cert que la indústria de teixits a la plana fos la principal activitat. La societat canetenca estava dividida entre pagesos (penseu que la febre d'or va consolidar la vinya a Canet i va enriquir a molts terratinents), mariners, mestres d'aixa i ja, a partir de mitjans segle XIX, els obrers industrials. El període d'or de la indústria tèxtil cal situar-lo entre 1890 i 1920.

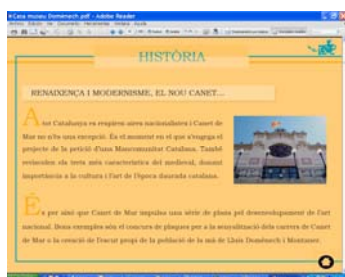
La frase del ferrocarril queda descontextualitzada. Tal vegada es vol dir que aquest increment industrial fa necessari obrir noves vies de comunicació i és per això que la línia Mataró-Arenys s'allarga.

Pantalla 28 PDF: S'hauria de canviar el títol. No entenc la relació de la Renaixença amb l'arribada de la il·luminació. Com ja heu dit al començament del projecte, la modernització de Canet no arribarà fins a inicis del segle XX.

Pantalla 29 PDF: Una altra proposta de títol seria "Catalanisme i Modernisme". Si parlem de la Renaixença cal parlar de l'episodi local de l'obra *Judit de Welp* d'Àngel Guimerà i de la vinguda a Canet de la penya del Cafè del carrer Pelai, amb Domènech i Montaner.

El text està molt desordenat. No ho veig clar. Es vol dir massa cosa i no s'entén.

Pantalla 30 PDF: Cal parlar més aviat de catalanisme que no pas de nacionalisme. El terme nacionalista l'utilitzaria a partir de finals dels anys vint i tots els trenta però no abans. Als anys 10 no es parla de nacionalisme i

sí de regionalisme.

És poc apropiat esmentar aquí *“una sèrie de plans pel desenvolupament de l’art nacional”* perquè no és veritat. En tot cas es tira endavant una sèrie de reformes per catalanitzar els noms dels carrer i es fa amb plaques d’estil modernista. Més aviat s’hauria de parlar de la xarxa propagandística que endega el regionalisme. L’historiador Éric Hobsbawm en diu *“l’invent de la tradició”* i engloba l’orfeonisme, l’excursionisme, el sardanisme, els certàmens literaris, etc... Crec que cal repassar-ho tot i afinar-ho més.

Pantalla 31 PDF: Es fa un salt cronològic massa important i cal una millor redacció del text. Cal posar subjecte a qui convoca el plebiscit, perquè no s’entén qui ho fa: si l’Estat espanyol, els constructors de la plaça Mercat o l’Ajuntament?

D’altra banda, el període de la República no pot quedar sense cap informació com està ara. La República a Canet va ser molt activa i cal aprofundir-hi.

Pantalla 32 PDF: Quan es parla de *“Durant la Guerra Civil”* cal afegir *“de 1936”*. Quan es diu que *“Canet fou un focus de constant perill degut a la radicalització dels dos bàndols”* s’ha de redactar millor perquè va ser quelcom més que això. A Canet la Guerra i les conseqüències del trienni bèl·lic va ser prou important per referenciar-ho amb un millor text. Cal esmentar també la repressió franquista dels 40 i l’exili de molts canetencs.

Pantalla 33 PDF: No es fa cap referència a la repressió. A més a més, quan es diu *“fent de Canet una vila de sol i platja”* cal esmentar que la indústria va seguir essent la

primera activitat sectorial del poble. El text és massa simple.

Pel que fa al titular de la recuperació de la identitat cultural, crec que un poble que ha fet néixer els festivals de cançó catalana més famosos de tot l'Estat, ha de tenir una pantalla que digui: "Les sis hores de cançó de Canet".

Pantalla 34 PDF: El discurs històric queda truncat. I a més a més, dir que "Canet és un poble de 14.000 habitants on el turisme s'ha convertit en una font d'ingressos molt important", falseja totalment la realitat. Cal replantejar el final.

CONCLUSIONS:

Aquestes primeres pantalles han de ser sintètiques però sense salts temporals i oblots imperdonables que fan poc entenedor el discurs cronològic de la història local. Cal esmenar tots els errors històrics i alhora, refer els textos per donar més qualitat a la redacció.

Es podria utilitzar com a base documental la informació introductòria del llibre "*Canet de Mar, història i patrimoni*" o la "*Guia Històrica de Canet de Mar*".

D'altra banda, el disseny del web és massa senzill. Caldria que es treballés més perquè queda reduït a un fons de color i la lletra posada sobre pantalla amb la inicial capital.

Pel que fa a les imatges, malgrat que segurament les presentades no són definitives, s'hauria de fer una bona selecció per tal de donar color i interès al document visual.

Pantalla 39 PDF: La data 1908-1920 no és correcta. Ha de dir 1918-1920. La casa no podem dir que estigui a la cantonada de la riera Sant Domènec, en tot cas al xamfrà de les rieres Gavarra i la Buscarons. Pel que fa al segon paràgraf, la descripció és massa simple i cal treballar-ho més.

Pantalla 40 PDF: Cal reescriure el text. Exemple: *“Al darrera de la Casa Domènech trobem la Masia Rocosa, un edifici rural típic del Canet del segle XVIII que es va convertir en el taller de l'arquitecte quan aquest passava llargues temporades al poble”.*

Domènech va rehabilitar la masia entre l'any 1905 i 1908 i va voler integrar-hi diferents elements modernistes originals, entre d'altres, el fris ceràmic de la façana, obra del ceramista Lluís Bru.

Com a curiositat es podria posar que incorpora mostres d'elements la Fonda Espanya, de la Casa Lleó Morera, del Palau de la Música, de la Casa Thomas i d'altres que van rebre el Premi del Concurs Anual d'Edificis, convocat per l'Ajuntament de Barcelona.

Tant la casa Domènech com la masia Rocosa formen part de la Casa museu Lluís Domènech i Montaner.

Pantalla 50 PDF: Quan es parla d'indians, a Canet l'indià rep el nom d' "Americano".

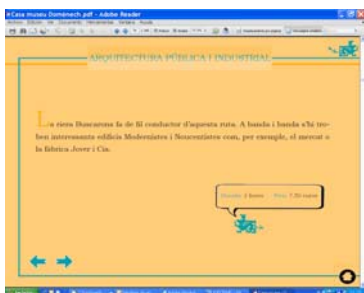
Es tracta Vil·la Flora com a casa d'"americanos" quan és erroni.

Vil·la Flora és un edifici construït l'any 1909 i ampliat a finals dels anys 10. Responia a una masia agrària i era

també la casa d'estiueig de l'advocat, industrial i terratinent canetenc Ramiro Busquets i Codina. En cap cas es pot considerar Vil·la Flora com a patrimoni indià, a diferència per exemple, de les cases-masió dels Busquets del carrer Ample i Santíssima Trinitat.

Pantalla 52 PDF: Seria important afegir-hi que el Castellet és l'únic nucli on encara avui es poden veure elements fortificats.

Pantalla 54 PDF: Seria bo citar exemples d'edificis i autors atès que queda poc interessant.

Pantalla 56 PDF: Afegir *“autòctona”* entre *“la vegetació”* i *“els animals que viuen a Canet de Mar”*. Entre *“viuen”* i *“Canet de Mar”* afegir també *“als boscos de”*

Pantalla 42, 43, 57 PDF: Cal refer el text perquè està mal redactat.

Pantalla 59 PDF: *“Són platges ben conservades que, durant els darrers anys...”* canviar-ho per *“Són platges ben conservades que, des de fa anys...”*

També canviaria *“han rebut”* per *“reben”*.

D'altra banda cal comprovar si encara hi ha fonoll marí, rave de mar, cascall o atzavara a la platja. Crec que no queda res.

Pantalla 62 PDF: Repassar la redacció. Es repeteix dues vegades cim. Les frases són massa subordinades.

Pantalla 71 PDF: Es repeteix dues vegades seguides la paraula “clima”.

Pantalla 89 PDF: A poblacions modernistes cal afegir-hi, com a mínim els municipis de Barcelona, Terrassa i d'altres.

CASA DOMÈNECH

PLANTA 1 ÀMBIT 1:

UN COP D'ULL A LA HISTÒRIA DE CANET

L'àmbit 1 "El cop d'ull", segons el projecte, té com a objectiu *"oferir un repàs general de la història de Canet mitjançant objectes"*.

Es farà amb una paret gràfica i amb elements que seran posats en unes caixes il·luminades. La idea museogràfica és bona però no deixa de repetir els continguts històrics que ja es recullen en el carrousel interactiu del web de l'Oficina de Turisme, a la planta baixa de la Casa Museu.

Pantalla 98 PDF: Caldria esmentar els punts d'assentament iber localitzats a Canet, per tal que no quedi anònim.

Quan diem *"fins a inicis del segle XVIII"* caldria canviar-ho "fins a l'actualitat"

Pantalla 99 PDF: Caixa 1: Canviar *"territori"* per *"assentament"*. I també el títol *"Només en queden les restes"*, que té un to massa informal pel de *"La primera petja"* o *"La primera empremta"*.

Pantalla 100 PDF: Caixa 2: A “Text de la caixa” afegir “documentat” entre “els trobem” i “des del segle II aC”. Les viles es dedicaven a la producció de vi. No esmentaria el tema de “Sota el Castell de Santa Florentina n’hi havia probablement una (es refereix a una *vila*) que no podem conèixer. Si no es disposa d’informació, millor dir-ho d’una altra manera. Malgrat que no s’ha excavat en la seva totalitat la *vila* de Santa Florentina en tenim referències com també s’han fet prospeccions a la *vila* de can Bigues, a la de Vall de Maria (entre Canet i Arenys) i a la de Torre Martina (entre Canet i Sant Pol).

A “Text cronologia” cal afegir que la Vila de can Bigues es trobava on avui hi ha l’església parroquial i els seus voltants. Seria bo potser aportar les darreres informacions de l’excavació feta, a proposta de l’Ajuntament de Canet, l’estiu de 2007.

Pantalla 101 PDF: Caixa 3. El títol no és del tot apropiat. D’altra banda crec que s’hauria de redactar de nou el text de la caixa.

Pel que fa al text/cronologia es fa referència a les *villae* en masculí “els *villae* entre en crisis” quan hauria de dir “les *villae*” o “les viles romanes entren en crisi”.

Pel que fa a l’objecte, a Canet no s’ha trobat mai cap vas apollinar però sí que s’han localitzat un bon nombre d’àmfores romanes, com a mostra de la intensa producció vinícola que tenien les *villae* d’aquesta zona. És per això que seria més apropiat posar alguna resta trobada en el terme de Canet, com per exemple un pivolt o coll d’àmfora.

Pel que fa a la referència de la Via Francisca desconec aquesta informació ni on era. A Canet, a banda de la via Augusta, passava la via secundària de la costa, de la qual sembla que encara avui es pot veure algun tram sota el mar.

Pantalla 102: Caixa 4: Al text proposat per la caixa s'esmenta el Castell de Sant Iscle quan a Sant Iscle no hi ha cap castell. En tot cas dedueixo que es vol referenciar el Castell de Montpalau, a l'actual terme de Pineda de Mar. Tot plegat és poc precís i cal que es repassi el text i es refaci amb una redacció més curosa.

Pel que fa al text/cronologia, jo no esmentaria que Canet fos un barri del terme municipal de Sant Iscle perquè no és correcte. Potser dir que la Vall baixa de Sant Iscle va començar a ocupar-se al segle XI. Fruit d'aquesta presència humana es basteix al segle XI o XII l'ermita de Sant Feliu de la Vall, posteriorment, a partir del segle XIII, sota l'advocació de Sant Pere.

També cal dir que la casa forta de Canet estava habitada inicialment per la família dels Canet. És posteriorment a partir del segle XV quan trobem els Spanó i a partir del segle XVI els Montaner. Crec que s'ha de tornar a estructurar el text i redactar-lo de nou.

Pantalla 103: Caixa 5: L'església que es construeix el 1460 no és fa al costat de la casa forta sinó que es va bastir davant l'actual Santuari de la Misericòrdia. Malgrat que depenia eclesiàsticament de Sant Iscle podia oferir funcions parroquials i cementiri al seu voltant.

L'any 1579 es va bastir una nova parròquia al quintà de can Bigues, l'actual església parroquial, que no té res a veure amb la parròquia de 1460. Cal aclarir tot el text de la caixa perquè no es té clar els conceptes i podem confondre al visitant.

Al text/cronologia, cal esmentar que a Canet hi havia diferents torres de guaita i no pas dues com s'esmenta en el text.

Pel que fa a l'objecte cal buscar alguna cosa més escaient que no pas l'escut heràldic del vescomte de Cabrera. Tot i així, si s'opta per mantenir un escut és preferible posar el de Gastó de Montcada, que alhora integra, a l'escussó central, les armes del vescomtat de Cabrera.

Pantalla 104: Caixa 6: Pel que fa al text de la caixa, cal posar que a Canet ja hi havia 287 cases a inicis de segle XVIII, però desconec d'on ha sortit la informació dels 1400 habitants que s'esmenta.

Al text/cronologia no és del tot apropiat dir que *“Canet compra el dret d'ésser municipi autònom de Sant Iscle”*, perquè no és ben bé així. En tot cas la l'autonomia s'aconseguia del noble. Cal arreglar-ho. Veure: PONS GURI, J.M. *Origen del municipi de Canet de Mar*. Edicions Els 2 Pins, Canet de Mar 1999

Pantalla 105: Caixa 7: No veig la importància de dedicar tota una caixa que digui que Canet va ser Corregimiento de Mataró.

Pantalla 106: Caixa 8: Pel que fa al títol crec que el titular “El Canet i el decret de lliure comerç amb Amèrica” es pot substituir per “Temps de Mar”. Cal repassar però tots els textos perquè són poc precisos.

Pantalla 107: Caixa 9: El títol “Vila Manufacturerera” no s'escau. Si es vol parlar de la vila marinera, em sembla

millor. Mestres d'aixa, mariners, comparets i puntaires: la societat canetenca del XVIII.

Pantalla 108: Caixa 10: Desconec quina era la fàbrica de Pau Roca i Cia però crec que el text caldria donar-li un altre sentit. No entenc què vol dir “tèxtil Madoz”. No sé si es refereix al viatger Pascual Madoz autor del *Diccionario Geográfico* on donava informació dels pobles de l'Estat.

Pantalla 109: Caixa 11: Més que dinasties, cal dir nissagues o famílies. S'ha de redactar de nou tot el text de la caixa. D'altra banda, no sé què té a veure el text de les nissagues amb els gegants de Santa Florentina.

Pel que fa al text/cronologia, s'ha d'equilibrar ben bé tot el contingut. No es pot parlar de modernisme com a tema de la caixa i arrossegar-ho fins a l'arribada de l'Escola de Teixits.

Pantalla 110: Caixa 12: No es pot passar del Canet Modernista al Canet dels turistes i incloure tota la dictadura, la Segona República, els primers turistes i el Canet Roc.

Creo que es tendeix a compactar massa punts que mereixen un espai més apropiat. Jo replantejaria tota la caixa i n'inclouria dues o tres més o eliminaria alguna caixa prescindible com la del Corregimiento de Mataró.

CONCLUSIÓ:

Els textos no són del tot escaients. Contenen, com podeu comprovar en aquesta primera correcció, molts errors i es trobem força desequilibrats de contingut històric.

A vegades es dona importància a temes que no tenen pràcticament interès i en d'altres ocasions es passa de puntetes temes cabdals en la història de Canet i a voltes també, de la de Catalunya, com per exemple la Nova Cançó.

Sembla que no s'hagi fet una recerca acurada i això queda reflectit en un text poc treballat i rigorós.

Recomano que es vagi estructurant amb més encert les dades que cal publicar. Es pot utilitzar, com a referència, la *Guia Històrica de Canet*, Edicions Els 2 Pins, 2001

ÀMBIT 2: EL CANET DE LA VIDA MODERNA

En l'àmbit 2 es diu que es pretén recollir alguns dels testimonis vinculats a la vida de Canet a l'entorn dels segles XVIII i XIX. Tot i així només es mostra informació de finals de segle XIX. El projecte museogràfic es presenta amb un atrezzo que representa una sala d'estudi modernista, on hi han uns quadres amb una pantalla TFT que s'activen amb un sensor de presència i donen informació.

Pantalla 113 PDF: Plafó

Quan es diu que Marià Serra va portar la modernitat a Canet crec que s'ha d'esmentar que va ser Lluís Domènech i Montaner qui va portar les idees de modernitat al poble i en tot cas, el Dr. Marià Serra va ser-ne el braç executor.

També cal rectificar les dates de dietari del Dr. Serra, que es va escriure entre 1880 i 1926, no pas entre 1886 i 1926.

Pantalla 116 PDF: El Canet de la vida Moderna.

El text és repetitiu. S'ha dit ja en el web de l'àmbit 1, també en la caixa núm. 10 i ara es torna a dir.

Pantalla 117 PDF: El text és correcte

Pantalla 118 PDF: Cal afegir, a banda del telègraf, també el telèfon. A Canet a principi de segle, a conseqüència del gruix industrial, ja es disposava de telèfon, molt abans del desplegament que va realitzar la Mancomunitat de Catalunya arreu del país.

Quan es diu *“els nous temps, lliures de cacics, tenien els colors de les quatre barres”* no és correcte. A Canet, el caciquisme estava molt arrelat i fou molt potent de la mà de Josep Busquets Llinàs, el gran cacic del districte d’Arenys de Mar. Fou diputat provincial, terratinent i industrial, amb el que controlava tots els sectors econòmics del poble i també els polítics. A Canet ningú feia res sense el seu consentiment.

Pantalla 119 PDF: El text és correcte.

CONCLUSIONS

Penso que s’ha dimensionat la importància de la modernització de finals de segle XIX a Canet de Mar. Certament, desaconsello hipotecar tot un espai per difondre aquest punt. No acabo de trobar-li el sentit. Tot i així, en cas que es vulgui mantenir, cal plantejar-ho sota la figura de Lluís Domènech i Montaner, que és el veritable pare del Canet modern. Alhora, ens ajudaria a anar introduint el personatge en el discurs museogràfic.

En definitiva, si s’optés per seguint mantenint aquest àmbit, jo tancaria l’àmbit 1 amb l’arribada de la Restauració Borbònica i a partir d’aquí ho connectaria amb la modernització de finals de segle XIX i inicis del XX amb la transformació que comença a fer Canet, tant des d’un punt de vista cultural com social i polític de la mà de Domènech i Montaner.

ÀMBIT 3: DIÀLEG QUOTIDIÀ

En el fons, a “Diàleg Quotidià” s’insisteix en la modernització del poble a través de l’higienisme. Com ja es diu en la memòria, l’estança ja té una entitat pròpia i per tant, es pot connectar amb l’àmbit 2 fent esment de les noves tècniques de la medicina catalana i les teories de la salubritat que comencen a desenvolupar-se en aquell moment.

Pel que fa a la locució de la criada és correcta i està bé.

CONCLUSIONS

L’àmbit dedicat i el plantejament museogràfic és correcte.

ÀMBIT 4: FORCANO, UNA MIRADA DEL SEGLE XX

Es planteja dedicar un espai del museu al fons del fotògraf canetenc Eugeni Forcano.

CONCLUSIONS

Trencar el caràcter monogràfic del museu amb una sala dedicada al fotògraf ho veig poc encertat i fins i tot erroni. La Casa museu ha d’estar dedicada a la figura de

Domènech i Montaner i l'espai Forcano no té res a veure amb la temàtica exposada fins avui.

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Canet hauria de trobar un espai independent i més apropiat per instal·lar-hi el fons Forcano, com per exemple, en el futur arxiu municipal on, a més a més comptaria amb el control i cura de l'arxivera per conservar el material fotogràfic.

D'altra banda, si es destina aquest espai al Fons Forcano es perd la sala d'actes, totalment necessària per dinamitzar la casa museu amb xerrades, actes i presentacions de llibres.

MASIA ROCOSA

PLANTA BAIXA

ÀMBIT 1: EL MODERNISME

FET ARQUITECTURA

El tractament museogràfic és correcte i el concepte interactiu d'il·luminació d'objectes que es planteja és força treballat. Únicament apunto que, d'aquest espai, prescindiria del banc circular de l'entrada perquè no és de Domènech i Montaner, sinó de Ferrés i Puig i això pot confondre al visitant.

Pel que fa al documental, està ben proposat. La connexió de Barcelona amb Canet és important presentar-la tal i com es planteja. Cal tractar Domènech des d'una vessant general fins arribar a l'empremta local, a Canet.

Pantalla 165 PDF: PLAFÓ

Cal posar més èmfasi. Cal començar amb un cop d'efecte. Per exemple dient: *“Lluís Domènech i Montaner és el pare del modernisme català”*.

Es pot referenciar també, per exemple, amb la coneguda frase de Joan Bassegoda que diu que va ser *“el número u de l'arquitectura modernista...”*

Pantalla 166 PDF: Monòleg del mosso

Està bé. Tal vegada quan diu *“Aquesta casa no l’ha feta pas ell, és de la senyora Maria”* aclariria que *“Aquesta casa no l’ha feta pas ell, és herència de part de la senyora Maria, la seva esposa”*. Així s’entén més.

CONCLUSIÓ

Cal refer els textos i realitzar una bona selecció d’imatges per repassar, a cop d’imatges, l’obra de Domènech. Malgrat tot, el que es planteja, com un document introductor a la vida del personatge, em sembla bé.

ÀMBIT 2: L'ARQUITECTURA DE DOMÈNECH I MONTANER

L'estructura interactiva que es proposa tal vegada restarà importància als elements antics de l'habitació com ara l'aiguamans i el forn del segle XVII. No queda clar què es farà amb els elements existents avui a l'estança però al meu parer descartaria eliminar les peces originals de l'espai.

Els textos del plafó interactiu sobre modernisme són correctes si bé cal fer un repàs amb més profunditat per afegir-hi més contingut de Canet de Mar.

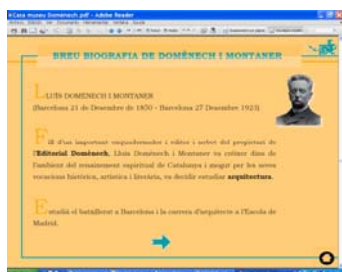
Els textos de “Les bases i innovacions de l'arquitectura de Domènech” són correctes i recomanables de posar per tal que la gent entengui el concepte compositiu del modernisme.

Pel que fa a les fitxes dels edificis, cal repassar-les bé i treure errors. D'altra banda, hi manquen alguns edificis importants, tant dels àmbits de Canet, de Catalunya i de la resta de l'Estat. Veure llibre: SÀIZ I XIKUÉS, Carles: *Lluís Domènech i Montaner. El llegat arquitectònic, polític i cultural a Canet de Mar*.

Pantalla 184 PDF: Cal afegir informació dels edificis que va fer a Canet, amb alguna frase com... *“i a Canet de Mar, l'Ateneu Canetenc, la Casa Roura, la reforma de Santa Florentina i la Casa Domènech també marquen l'empremta modernista de Domènech i Montaner”.*

Pantalla 188 PDF: Domènech i Montaner va néixer l'any 1849 i no pas 1850 tal i com poseu en aquesta pantalla.

Domènech no va ser nebot del propietari de l'Editorial Domènech. L'editorial Domènech era propietat del seu pare Pere Domènech i Saló i a la mort d'aquest la van portar Lluís Domènech i el seu germà Enric.

Lluís Domènech va ser nebot de Ramon de Montaner i Vila, copropietari de la potent editorial barcelonina Montaner i Simon, que no té res a veure amb l'Editorial Domènech.

Pantalla 189 PDF: Caldria esmentar que Maria Roura era canetenca. També caldria dir que Domènech i Montaner sempre se sentí canetenc i que passà llargues temporades al poble. Va portar el catalanisme al poble i des de sempre va col·laborar amb moltes entitats i associacions fent banderes, segells i blasons. I quan deixà

l'arquitectura Domènech i Montaner vingué a retirar-se a la casa de Canet, a can Domènech.

Pantalla 236 PDF: Cal ordenar els links de menor a major llunyania geogràfica. Per tant, primer posaria Canet, després Catalunya i després l'Estat Espanyol. D'altra banda seria bo diferenciar els tres àmbits d'alguna manera, potser per colors?

CONCLUSIÓ APARTAT CATALUNYA

Cal repassar les dates de totes les fitxes corresponents a les **pantalles 240-257** i completar-les amb més informació i elements gràfics.

També seria bo posar més fotografia dels diferents edificis. Tal i com es presenta la pantalla o fitxa és massa senzill.

D'altra banda, en l'apartat d'obres de Domènech a Catalunya trobo a faltar edificis importants com ara la Casa Simon, la Casa de Maria Montaner de Barcelona o també la Casa Agustí de Badalona, entre d'altres.

També hi manquen tots els monuments funeraris que va projectar Domènech, entre d'altres els del cementiri de Canet ja que únicament hi consta el mausoleu de Jaume I.

Cal esmentar també les reformes parcials d'alguns edificis com ara la Biblioteca de Pau Font de Rubina a Reus i la Farmàcia Duran i Espanya de Barcelona, per citar alguns exemples.

Pantalla 240 PDF: Ramon de Montaner era oncle de Domènech i Montaner, no pas cosí com es diu. Ramon de Montaner era germà de Maria de Montaner i Vila, mare de Lluís Domènech i Montaner. Tots eren canetencs.

Pantalla 260 PDF: L'Ateneu Canetenc es va bastir entre l'any 1884 i 1885. Cal esmenar-ho.

Pantalla 261 PDF: La Casa Roura es va fer entre els anys 1891 i 1892. No es va reformar cap casa sinó que es va fer de nova planta.

En els plànols de finals de segle XVIII de la riera Sant

Domènec, conservats a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, es pot veure que encara no hi havia res.

En el text es diu que la Casa Roura va ser la residència de Ricard de Capmany. Cal esmenar-ho perquè no és ben bé així. La casa va ser encarregada pels pares de Ricard de Capmany, el comerciant barceloní Jacint de Capmany i la terratinent canetenca Francesc Roura Carnesoltes, que eren cunyats de Lluís Domènech.

La casa es projectà com una residència d'estiu de la família. Ricard de Capmany hi va viure de solter, amb els pares, únicament entre 1892 i 1898, any en què es casà amb Júlia de Montaner, filla de Ramon de Montaner i Vila, propietari de Santa Florentina.

Pantalla 262 PDF: Queda més clar si es posa alguna cosa com *“la Casa Domènech antigament era una petita casa de poble del segle XVII o XVIII, de planta i un primer nivell que Lluís Domènech i Montaner s’encarregà de reformar entre els anys 1918 i 1920 (no pas 1908-1920) amb l’ajuda del seu fill Pere i el seu gendre Francesc Guàrdia per convertir-la en la darrera joia del modernisme català”*.

Pantalla 263 PDF: Les obres de reforma de Santa Florentina s’iniciaren l’any 1896 i no van acabar fins l’any 1912, amb els darrers treballs decoratius de la cripta.
Eliminar la data 1907-1909, perquè és errònia.

L’edifici no s’aixeca sobre una fortificació romana sinó que és medieval. Ara bé, es té coneixement que al pati del davant del castell hi ha elements d’origen romà, fet que ens fa pensar que hi havia hagut una vil·la romana en aquell lloc.

D'altra banda, en el projecte s'esmenta que hi ha un mosaic romà i no és cert. En tot cas faria referència als mosaics "*d'inspiració clàssica*" que va dissenyar Domènech i Montaner, com els que podem trobar, entre d'altres, a la Casa Roura de Canet, al Palau Montaner o a la Casa Navàs de Reus. Cal aclarir-ho perquè podem confondre a la gent pensant que el que trobaran és un mosaic romà.

Cal però tenir en comte que el Castell té altres elements artísticament destacables més enllà d'aquest mosaic, com per exemple la galeria gòtica del Tallat, la part antiga de la Casa Forta o la mateixa cripta, que ben bé es pot qualificar com la joia del modernisme a Canet.

CONCLUSIÓ APARTAT CANET:

Falten elements arquitectònics destacables de Canet. A banda de les quatre obres més rellevants que s'esmenten, cal recordar que Domènech va reformar el Teatre Principal de Canet (1883), va bastir la fàbrica de teixits Jover Serra i cia (1899-1900), va reformar la Masia Rocosa (1903-1908), i va fer elements funeraris al cementiri de Canet.

- Lapidà funerària per al seu fill Lluís Domènech i Roura (1887)
- Panteó innacabat de la família Domènech Malattó
- Panteó de la família Domènech i Montaner (1910)
- Panteó de la família Font Montaner (sd)

I fora del cementiri:

- La Creu de Pedracastell (1902)
- La Creu de terme de Santa Florentina (1908)

Per concretar encara més la seva aportació, també s'hauria de dir que a Canet va projectar obra no reeixida com ara:

- Projecte de la façana de l'església parroquial (1897)
- Projecte de restauració de les torres de guaita de Canet (1907)

- Projecte del passeig de la Misericòrdia (1913-1914)
- Projecte de l'altar de la Puríssima a la parròquia de Canet (1914)

Pantalla 265 PDF:

Cal treballar més els textos i completar també les dades. Per exemple, pel que fa al Seminari de Comillas cal indicar quines són les obres que se li encarreguen.

A la *Fuente de los Tres Caños* millor posar que és de 1898 i no pas de finals de segle XIX com es diu.

CONCLUSIÓ APARTAT DE L'ESTAT

Cal afegir tota l'obra de Domènech que no apareix.

- No es diu res del panteó de Joaquin de Piélago, gendre del Marquès de Comillas, al cementiri de Comillas
- S'obvia l'excel·lent Monument al primer Marquès de Comillas
- També cal afegir la làpida de la tomba del primer marquès de Comillas, Antonio López, a la Capella-Panteó de Sobrellano

I a banda de tenir obra a la població de Comillas i a Palma de Mallorca, cal afegir que Domènech té obra també a Santander, on va projectar la imponent seu de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Santander, edifici avui reconvertit en un centre cultural.

ÀMBIT 3: URBANISME, CANVI I EVOLUCIÓ

Malgrat que el contingut sigui correcte, atès que s'ha extret literalment de l'article "*L'urbanisme modern del segle XX a Canet, Lluís Domènech i Montaner i Marià Serra i Font*", no cal donar-li tanta importància com per dedicar-hi una estança del museu.

D'altra banda és excessiu encabir en aquest àmbit també tot l'article de "*Pere Domènech i Roura, l'arquitecte del primer gran eixample urbà de Canet de Mar*" només per dir que Domènech Roura va ser qui va posar en pràctica la totalitat de les tesis de Serra i Domènech.

Pantalla 282 PDF: No queda clar que la construcció de banys, el desviament de rieres, etc... siguin projectes que detalla Marià Serra a *Canet en l'Avenir* i més aviat sembla que ho realitzi durant la seva alcaldia. S'ha d'explicar d'una altra manera.

Pantalla 288 PDF: La il·lustració proposada no es correspon al que s'explica en el text. La imatge és un dels projectes participants en el concurs de plaques per catalanitzar els carrers de Canet, de 1912, mentre que el que diu el text correspon a l'any 1949.

CONCLUSIÓ:

No s'ha treballat el text atès que els redactors s'han limitat a fer una còpia literal dels dos articles esmentats.

Crec que ara hi ha aspectes més importants de la vida i trajectòria de Domènech i Montaner que no pas aquesta, al meu entendre, d'interès purament local. Segurament la manca d'informació en el moment de redactar aquest projecte ha fet decantar als redactors a dimensionar aquest àmbit.

Prescindiria de tot aquest contingut. I en cas que no es vulgui descartar, únicament hi veig cabuda –breument- en el context de l'àmbit 2 de la Casa Domènech.

D'aquesta manera es podrà dedicar l'àmbit 3 de la Masia Rocosa a un punt que fos important de la vida de Domènech i Montaner.

ÀMBIT 4: LES JOIES DE CANET

La idea museogràfica que se'ns planteja sota el títol de l'àmbit "Les joies de Canet" posa sobre la taula el llegat arquitectònic de Domènech i Montaner a Canet de Mar. Ara bé, cal afegir-hi també com a joia, la Casa Domènech, la darrera obra modernista de Domènech i Montaner. Per la seva importància, no la podem deixar de banda.

No és apropiat però que es vulgui mantenir en aquest espai la maqueta del Palau de la Música. Té més sentit que es traslladi a la planta baixa, on trobem "L'arquitectura de Domènech i Montaner", al costat, per exemple de la maqueta de guix de la bocana del Palau, que també és propietat de la Casa museu.

Pantalla 302 PDF: El text de l'Ateneu Canetenc és massa superficial, fins al punt

que no es diu ni l'ús inicial de l'edifici. Cal refer els textos. Jo optaria per utilitzar com a base del text, el contingut del llibre de *Lluís Domènech i Montaner. El llegat arquitectònic, polític i cultural a Canet de Mar* o el de *Canet de Mar, història i patrimoni* per no repetir errors.

D'altra banda es diu que l'edifici està esgrafiat però cal precisar que la tècnica utilitzada és l'estuc planxat. La decoració original de la façana de l'Ateneu Canetenc la van fer els artistes barcelonins Saumell i Vilaró l'any 1885. Quan es va rehabilitar

l'edifici, entre els anys 1989 i 1999 l'empresa encarregada va utilitzar la mateixa tècnica.

Pantalla 304 PDF: La Casa Roura hem de deixar de nomenar-la Ca la Bianga i mantenir el nom original de Casa Roura.

El text proposat és poc treballat i no aporta gaire bé informació. Cal dir que l'edifici no es va fer entre 1889 i 1892 sinó que és una obra que es basteix entre 1891 i 1892 i per tant no es correspon a l'època de l'Exposició Universal com es diu sinó que és posterior.

La mansió la va encarregar Jacint de Capmany, marit de Francesca Roura, germana de la dona de Lluís Domènech i Montaner.

Cal refer també aquests textos amb el contingut del llibre de *Lluís Domènech i Montaner. El llegat arquitectònic, polític i cultural a Canet de Mar* o el de *Canet de Mar, història i patrimoni* per no caure en errors.

Pantalla 306 PDF: Cal fer millors textos amb contingut. La Casa Forta de Canet és possiblement l'edifici més important i antic que es conserva a la població i cal que tingui un tractament força destacat.

D'altra banda, cal dir que Domènech i Montaner va començar a reformar l'edifici l'any 1896, no pas a principi de segle com es diu.

Tenim documentat que l'any 1896 Domènech i Montaner fa el primer viatge al monestir del Tallat per veure les peces gòtiques que han de fer-se servir per l'ampliació de la Casa Forta i sabem que el Claustre del Tallat es va traslladar a Canet el 1898 per col·locar-lo a la part posterior de Santa Florentina.

Com a la resta de “Joies de Canet”, recomano que s'utilitzi la informació publicada en el llibre *Lluís Domènech i Montaner* o el de *Canet de Mar, història i patrimoni* per esmenar tots els textos.

ÀMBIT 5: HUMANISME I RENAIXENÇA

La proposta museogràfica crec que és interessant. Caldria veure com queda el projector sobre la taula de treball però en principi pot ser innovador. Em sembla positiu que es respecti el mobiliari original, dissenyat per ell mateix, atès que és l'espai de treball de l'arquitecte.

Pantalla 313 PDF: Pel que fa al plafó, se segueix amb el tema de Serra i Domènech i la modernització de Canet. És repetir per quarta vegada el mateix i cal canviar-ho.

Pantalla 314-317 PDF: Pel que fa a la locució sembla més aviat català medieval que no pas el català prefabrià de finals de segle XIX.

Aquesta gent parlava pràcticament com nosaltres! Llevat d'alguns errors i si s'adapta el llenguatge, és prou verídica.

CONCLUSIÓ

Crec que tindria més sentit que a l'àmbit 5 s'expliqués que entre aquelles quatre parets Lluís Domènech i Montaner va trobar el seu *"raconet tranquil per pensar y treballar quiet"* com deia l'arquitecte. I cal tenir present que des d'aquella taula va

idear edificis tan singulars com el Cafè Restaurant i l'Hotel Internacional del 'Exposició Universal, el Palau de la Música o l'Hospital de Sant Pau. Us emplaço a que llegiu els textos que fan referència a això al llibre *Lluís Domènech i Montaner. El llegat arquitectònic, polític i cultural a Canet de Mar* per entendre la importància d'aquest espai dins l'obra productiva de l'arquitecte.

El títol de l'àmbit 5: "Humanisme i Renaixença" no acorda pràcticament amb els continguts que s'ha proposat. O bé es canvia el títol o més aviat, seria de l'opinió de replantejar el text i també canviar el títol.

ÀMBIT 6: SEGUINT ELS PASSOS DEL MESTRE

La idea és correcta: es vol transmetre al visitant que l'obra de Domènech i Montaner crea escola entre els seus deixebles. Ara bé, els continguts proposats s'haurien de revisar amb molta cura perquè són molt poc escaients.

Pantalla 327 PDF: No podem dir que Gaudí és la figura més singular del modernisme.

d'aquest nou estil artístic.

Domènech i Montaner és el pare del Modernisme. El seu article a *La Renaixensa* "En busca d'una arquitectura nacional" l'avalua com a màxim teòric

Pantalla 330 PDF: A Eduard Ferrés i Puig li falta la Casa Alsina Roig i el Panteó Busquets.

A Pere Domènech s'hi pot afegir Can Juli Font, la fàbrica Floris Busquets i la fàbrica Bachs

D'altra banda, cal fer un repàs al llibre "Canet de Mar, història i arquitectura" per veure si hi ha algun altre arquitecte modernista deixeble de Domènech i Montaner.

ÀMBIT 7: EL REDESCOBRIMENT DEL ROMÀNIC

Dedicar totes les golfes al romànic és exagerat. Potser els redactors de contingut del projecte es van deixar portar per l'edició del llibre Lluís Domènech i Montaner. "Viatges per l'arquitectura romànica" però no van comptar que hi ha altres aspectes que també cal destacar de la vida de Domènech i Montaner.

El Romànic no s'ha d'obviar. Hi ha de ser, però de manera proporcional, com també hem de comptar donar-hi cabuda més aspectes de Domènech i Montaner com ara la seva etapa d'historiador de l'art, la de l'estudiós de la història de Catalunya i la de l'expert heraldista així com també cal que ens plantegem un espai per a la del docent de l'Escola d'Arquitectura, la del diputat a Corts i també la de president de l'Ateneu, episodis que queden totalment diluïts en la proposta museogràfica.

Crec que tot el projecte presentat està desequilibrat en quant a continguts.

CONCLUSIONS FINALS DEL PROJECTE

- El projecte de modernització de la Casa museu Lluís Domènech **desvia els sentit original** del conjunt museístic.
- Tal i com es planteja, em dóna la sensació que **afebleix la figura de l'arquitecte** enlloc d'enfortir-la, atès que la presència del personatge queda minvada en quant a continguts.
- El projecte **no queda clar que integri l'obra original** –en cap cas parlo de còpies- del fons modernista que té en l'actualitat la Casa Museu. Únicament s'especifica que es manté el mobiliari de l'àmbit 5 de la Masia Rocosa.
- Malgrat que el projecte **conté propostes museogràfiques interessants**, insisteixo a dir que **el contingut no és l'apropiat**. Hi ha buits de contingut biogràfic i artístic imperdonables. Els **textos són massa superficials i contenen gran quantitat d'errors**, tal i com heu pogut comprovar a les pàgines anteriors. Ha mancat gran quantitat d'informació i documentació.
- **No hi ha un discurs prou clar** i en cas que es tiri endavant el projecte, el visitant tindrà força dificultats per entendre Lluís Domènech i Montaner.

- Considero que **el projecte ha estat mal plantejat** i el resultat final no pot ser satisfactori atès que la Casa Museu no s'hauria de convertir en un calaix de sastre on tot hi tingués cabuda.

- De museu de modernisme o dedicats a Domènech i Montaner en poden fer qualsevol ciutat que tingui obra d'aquest arquitecte, ara bé, de Casa Museu Lluís Domènech i Montaner només la podem tenir a Canet. És per això que crec que **el projecte ha d'enfortir la figura de l'arquitecte i l'Ajuntament de Canet ha de convertir la Casa Museu en un centre d'interpretació i de recerca al voltant de la figura universal de Lluís Domènech i Montaner**, perquè només essent veu, se'ns pot escoltar.

Per tal que això agafi força cal:

1.- Prescindir dels àmbits 1, 2 i 4 de la Casa Domènech.

L'1 i 2 perquè crec que és excessiu explicar tanta història de Canet i el 4 perquè situar l'espai Forcano aquí no té res a veure amb el modernisme i és trencar el concepte monogràfic del museu.

2.- Replantejar el contingut dels àmbits de la Masia Rocosa.

- Si es vol que la Casa Museu Lluís Domènech i Montaner desperti interès més enllà de l'àmbit local caldrà **fer un replantejament global dels continguts presentats**, a partir de l'estructuració d'uns àmbits prou representatius de la vida i obra de Lluís Domènech i Montaner.

Proposta dels àmbits que caldria estructurar:

ÀMBIT 1: EL PERSONATGE

Introducció. Explicació de qui va ser Lluís Domènech i Montaner, amb cronologies per situar al visitant. Aquest punt hauria de ser la sortida de la resta d'àmbits.

ÀMBIT 2:

LA FAMÍLIA I LES VINCULACIONS AMB CANET

- Vinculació familiar de Lluís Domènech per justificar el seu arrelament amb Canet de Mar i la importància de la família en la seva vida professional.

ÀMBIT 3:

FORMACIÓ ARQUITECTÒNICA I PRIMERS TREBALLS EDITORIALS

- La seva formació en l'àmbit de l'arquitectura a Madrid.
- La tasca editorial a l'Editorial Domènech amb la biblioteca *Arte y Letras*.
- Les seves col·laboracions artístiques amb la Montaner i Simon i a la Editorial Thomas.
- La gran obra: *Historia General del Arte*.
- El disseny de capçaleres i les seves col·laboracions periodístiques.

ÀMBIT 4:

DELS PRIMERS ENCÀRRECS A L'EXPOSICIÓ UNIVERSAL

- Cal esmentar els diferents projectes que van definint els principals trets del modernisme català.
- També cal apuntar la importància de l'Exposició Universal i els encàrrecs del Marquès de Comillas que contribueixen a consolidar-lo com un dels arquitectes catalans de més renom del país.

ÀMBIT 5:

RENAIXENSA I CATALANISME POLÍTIC

- El Domènech polític ha de ser present atès que és considerat com el pare del Catalanisme polític.
- Cal que s'apunti la seva aportació des de la Renaixença.
- La fundació de la Lliga de Catalunya.
- La Unió Catalanista
- Les Bases de Manresa.
- La proposta del General Polavieja.
- La Lliga Regionalista i la candidatura dels Quatre Presidents.
- La seva retirada política.

ÀMBIT 6:

LES GRANS OBRES MODERNISTES D'ENTRESEGLES

- Des de les obres de l'Exposició Universal Domènech no para de fer obra. Cal que apareguin els principals encàrrecs de la burgesia catalana entre segles, que el porten a treballar no només a Barcelona sinó també a Reus, Tarragona, Canet de Mar, Badalona, Olot, Palma de Mallorca, Esplugues de Llobregat, etc...
- Domènech i Montaner també va treballar en la construcció d'edificis de caire públic i de tipologia ben diversa. A banda de la seva empremta urbanística a Barcelona amb projectes com ara la Via Laietana (1908), a Canet també aportarà

els seus coneixements durant l'alcaldia del Dr. Marià Serra (aquí hi tindria cabuda el contingut proposat per l'àmbit 3 de la masia Rocosa).

- Com a obra d'aquell moment podem citar la fàbrica Jover i Serra a Canet de Mar (l'únic edifici industrial de Domènech), la Caja de Ahorros de Sant Sebastià, l'Institut Pere Mata a Reus i l'Hospital de Sant Pau a Barcelona i projectes de teatre com ara el Teatre de Reus o el Palau de la Música a Barcelona, entre d'altres.

ÀMBIT 7:

EL MODERNISME COM A ART TOTAL

- A banda de l'arquitectura, Domènech també va dissenyar vitralls, murals, arrebadors i paviments ceràmics i diferents elements de serralleria com ara reixes, baranes i portes.

- Domènech també va decorar l'interior d'establiments barcelonins, com ara la Fonda Espanya, la farmàcia Duran i España o la biblioteca de Pau Font de Rubinat a Reus.

- I a banda d'això va fer dissenys per a peces tèxtils, d'orfebreria, emblemes d'entitats i diferents blasons i banderes, entre d'altres.

Tal vegada, l'obra de format més petit i per això potser, la més desconeguda de l'arquitecte.

ÀMBIT 8:

ELS DARRERS ANYS A CANET FENT HISTÒRIA DEL PAÍS

- L'Arxiu Municipal de Canet custodia el fons documental de la Casa Museu Domènech i Montaner que aplega gran part dels estudis que va fer Domènech els darrers anys de la seva vida. Originals com ara l'estudi sobre *Poblet*, l'excel·lent treball de *L'Armonial Històric de Catalunya*, *La iniquitat de Casp o el Nobiliari català*

de Llinatges, van ser adquirits a la família Domènech ara fa més de deu anys però encara no s'han treballat. El darrer àmbit a tractar el centraria al voltant de la figura del Domènech i Montaner més intel·lectual, que va realitzar:

- La recerca del romànic català
- Els treballs d'heràldica
- Els estudis del passat medieval de Catalunya.

A Canet de Mar, 21 de setembre 2009

Carles Sàiz i Xiqués

Historiador

